

bevilget. Hvis han skal bruge mere, saa kan han kun gøre eet af to: enten maa han, forinden han slutter Forhandlingerne med Finansudvalget, faa dets stiltiende Tilslutning til, at han maa bruge Pengene, skønt de ikke er bevilget, eller han maa bruge dem paa forventet Tillægsbevilling, uden at de er bevilget, og saa naa hen til det Tidspunkt, da Genbevillingerne kommer, hvilket først indtræffer, hvad vi jo ved, i Februar eller Marts, maaske først i April, maaske først i Maj. Hvad der giver Forskellen mellem før og nu, er dette, at Ministeren i Aar stryger Finanslovbevillingerne og alligevel bruger Pengene.

Formanden: Det ærede Medlem fandt, at Udtrykket „Humbug“ ikke var for stærkt. Jeg maa gøre opmærksom paa, at Udtrykket er blevet paataalt af Formanden, og dermed er det afgjort, at det er for stærkt (*Rode*: Jeg beder undskylde, det er ikke blevet hørt, at Formanden har paataalt det).

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Martin Hansen: Jeg tager kun Ordet for at give den højtærede Trafikminister fuldkommen Ret, og den Modstand, der rettes imod hans Fremstilling, undrer mig noget. Forholdet er ganske simpelt dette, at for indeværende Aar er der foreslaaet paa Finansloven anvendt 34 Mill. Kr.; der gaar over fra Tillægsbevillingsloven et Beløb paa ikke mindre end 33 Mill. Kr., saa for indeværende Finansaar vil der være 67 Mill. Kr. til Anvendelse her. Og for den Finanslov, vi behandler, og som Ændringsforslaget tager Sigte paa, er Forholdet det, at der er foreslaaet paa Finansloven 21 Mill. Kr. til de store Statsvirksomheder, og man mener at have i Behold ikke mindre end, saaledes som jeg anslog, 27 Mill. Kr., som kommer fra indeværende Finansaar, idet ikke hele det store Beløb, 67 Mill. Kr., bliver anvendt. Det er en Opfattelse, som det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen har godkendt ved tidligere altid at stemme for saadanne Genbevillinger, og det er endnu ikke sket i den danske Rigsdag, naar man har bevilget et Beløb en Gang, at man saa stemmer det ned som Genbevilling. Derfor vil Pengene være til Stede, de er jo opført paa Tillægsbevillingsloven. Hvis man overhovedet — og det er jo Tanken — vil arbejde sig bort fra de store Bevillinger, man har haft de sidste Par Aar, og som man ikke kan bære — der er anvendt nogle og 60 Mill. Kr., medens det almindelige er

11 Mill. Kr. —, maa Beløbet nedsættes paa selve Finansloven, indtil man faar opbrugt Beløbet paa Tillægsbevillingsloven. Det er ganske naturligt, at man gaar den Vej, saadan har man altid gjort.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

L. Rasmussen: Jeg vil gerne rette et bestemt Spørgsmaal til den højtærede Stats- og Finansminister, der i mange Aar har været Venstres Finansordfører: Har et Ministerium en Bevilling i Behold, hvis den er bevilget i et foregaaende Finansaar og ikke brugt den 1. April?

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg skal til det ærede Medlems Spørgsmaal svare, at det har været en fast og ufravigelig Praksis, at Ministeriet har ment sig berettiget til at bruge, for saa vidt Finanslovbevillingen ikke slog til, de Genbevillinger, som man vidste ganske kurant vilde komme. Det har altid været saaledes, og jeg har aldrig oplevet, at der har været gjort nogen som helst Indvending derimod fra Finansudvalgets eller Tingets Side.

Jeg skal i øvrigt fatte mig saa kort som muligt i det maaske forfængelige Haab, at man lidt snart kunde faa en Afslutning paa denne Forhandling. Til det ærede Medlem Hr. Stauning skal jeg sige, at naar han erklærer, at Skatternes Svigten skyldes Regeringens Politik, er det en Paastand, der er i den skarpeste Strid med Virkeligheden. Der har været ført Politik af højst forskellig Art i de forskellige Lande siden Krigen. Men eet har været fælles for alle disse Lande, i hvert Tilfælde siden 1920: Skatternes Svigten. Dermed er det klarligt godtgjort, at Skatternes Svigten ikke beror paa dette eller hint Regeringssystem, men beror paa verdensøkonomiske Forhold, som raader i lige høj Grad alle Vegne. Jeg mener, der er en anden Ting, man ogsaa kan uddrage af det, der er sket, og det er, at de forskellige Stats- og Regeringsforanstaltninger, hvormed man har villet bøde paa Samfundets Brøst og paa Skatternes Svigten, kun har vist sig saare svage og utilstrækkelige i Sammenligning med de økonomiske Forholds egen Magt.

Det ærede Medlem klagede over, at Spareforanstaltningerne kom saa planløst og stykkevis. Det ligger i Sagens Natur, at de maatte komme stykkevis. Det ærede